

כיצד נראית הקלחת הלבנונית מן הזווית

של קאהיר? - על כך מדווח „העולם הזה“

ע ביתת כנויה התיקשורת הישראליים לייס היתה לה תוצאה חיובית. אתה. היא גרמה לכך שאזרחים רבים החלו מקר שבים למהדרות-החדשות של הבריביטי. הם גילו, להפתעתם, עולם חדש. העולם המופיע בדיווחי התחנה הבריטית פשוט אינו אותו העולם המצטייר בשידורי ישראלי.

הדבר בלט במיוחד לגבי לבנון. עיתוני ישראל, כאשר החלו מופיעים מחדש, דיווחו על קרב אכזרי בבירות. הי נוצרים, כך נאמר, מתגוננים באומץ-לב מפני התקפות-הפרא של „המתבלים“ הרצחניים. אולם כאשר פתחו הקוראים את הי רדיו והקשיבו לבריביטי, נסתבר כי הקרב הוא בין בני-השכונות — המליציה של שכונה מוסלמית מחליפה אש עם המליציה של השכונה הנוצרית השכנה. הפלסטינים, אמרה התחנה הבריטית, בפירוש, כימעט אינם מעורבים.

כאשר התחדשו שידורי הטלוויזיה, בל-טה שטיפת-מוח זו עוד יותר. על האקרן הופיע מנהיג נוצרי, כמיל שמעון, הידוע לשימצה בעולם כאחד מעמודי-התווך של הריאקציה הלבנונית השחורה ביותר. שם עון תבע לסלק את הסורים מלבנון כולה, להכניס ותחתם כוחות של א"ם.

אך באותו יום דיווחו העיתונים האמריקניים כי הסורים הגישו אולטימטום לנוצרים: אם אלה לא יפסיקו לירות, תחליט דמשק להוציא את הצבא הסורי מלבנון. איום זה עשה רושם כה עז על הי מנהיגים הנוצריים, עד שהם הבטיחו לפעול להפסקת הקרבות.

המידע הכוזב, שבו מלעיטה ישראל את עצמה מזה שנים בכל הנוגע ללבנון, יוצר

בצפון הפרוע הזה, הידומה ככל למערב הפרוע של סרט אמריקני, יש האנשים הטובים (הנוצרים), הי אנשים הרעים („המחבלים“, הפלסטינים כיבדו, המוסלמים), השריף (הסורים) שהוא ספקי-טוב ספקי-רע. אישם כאופק דוהר הידיה-פרשים של צבא ארצות-הברית (ישראל).

תמונה פשטנית זו אינה מגוחכת בלבד, היא גם מסוכנת. כי על סמך מידע זה, שי הוא נחלת ראש-המשלה כמו נחלת אחי רון האזרחים, מתקבלות החלטות מרחיקות-לכת. ההחלטה לפתוח בפלישה האמלי לה של ישראל לדרום-לבנון, שתוצאותיה הפוליטיות, המוסריות והצבאיות מצטברות לאטון ההולך וגדל מיום ליום, לא היתה מתקבלת לולא תמונה מעוותת זו.

אילו הבינו הקברניטים הנוכחיים של ישראל את המתרחש בלבנון, היו מסתלקים משם במהיירות-הבזק, כז עוד נפשמם במ.

אם ייצאו הסורים...

מן הזווית של קאהיר נראית התמונה הלבנונית, כמוה, לגמרי אחרת. מצייים היא ארץ ערבית. חיים ועוברים בה לבנונים רבים, מכל השכבות והעדות. הי מגע עם המציאות הלבנונית הוא חי, רצוף ובלתי-אמצעי.

מבין כל בעלי-שיחי בביקורי האחרון ביקר קאהיר היה אחד המרשימים ביותר צעיר בן 28, לבנוני מוסלמי-סוני מבירות, שי היה בעבר דיפלומט בשרות-החוץ הלבנוני. מאז הוא עבר לעסקים ומצליח מאוד. הוא

אך הוא היה צריך להמתין ליי קבלת תפקיד במשך למעקה משנה. אי-אפשר היה למנות מוסלמי מבלי למנות גם נוצרי, ופשוט לא נמצא כל אותו זמן מועמד נוצרי מתאים.

קשור בקשרי-נישואין במישפתו של הי מולטי-מולטי-מיליונר הסעודי, עדנאן האי שוקקי. כשסיים את האוניברסיטה, השתתף צעיר זה במיכרו של משרד-החוץ. הוא עבר ב-הצטיינות, במקום הראשון.

תמונה מעוותת, המנותקת יותר ויותר מן המציאות. תחת ראייתה של המציאות, היא מורכבת מאוד, באחת הארצות המסוכנות ביותר בעולם, מקרינה התעמולה הישראלית לעיני אזרחיה מערבון מסוג ב, ליתר דיוק, זהו „צפונון“.

בשבוע שעבר: רובע נוצרי בניידות מחלון מוסלמי

הצפון הפרוע

זהו גם הפיתרון לאחת התעלומות הגדורות במצב הנוכחי: מדוע אין הצבא הלבנוני בי מוקם במהירות? על-פי הנוהל הלבנוני של המישטר הישן (הממשיך להתקיים, להלכה) מוכרחות להיות רוב העמדות הצבא בידי הנוצרים. אין בעייה באיוש הקצונה, נוצרים רבים מוכנים לבחור בקאריירה זו. אך אין כל אפשרות למצוא נוצרים מארוניים המוכנים לשרת כטוראים. ואם אין טוראים מארוניים, אי-אפשר גם לחייל טוראים מוסלמים — סוניים, שיעיים או דרוויים. הקמת הי צבא וזחלת, למרות שאין מחסור במתנדבים שיעיים המוכנים לשרת כטוראים. מכל השאלות הכרוכות במילחמת-האחים בלבנון, יש אחת המטרידה אחי זה מכבר. היא נוגעת לתופעה הנוגדת את ההגיון הפשוט, ולא מצאתי לה תשובה. הצגתי את השאלה לבעלי-שיחי הלבנוני, וגם המצרים שנכחו בשיחה — ביניהם אישי-מדינה בקיאים — ציפו לתשובה בסקרנות. גם הם לא הבינו את העניין.

וזה השאלה: מדוע קראו מנהיגי המימסד הנוצרי הימני ביוני 1976 לצבא הסורי לתפוס את לבנון? הרי ברור לכל שהסורים מבקשים לספח את לבנון לסוריה-רבתי. ברור שאם יעשו זאת הסורים, שהם מוסלמים, לאומנים, ור סוציאליסטים, (לפי המונחים של מיפלגת אל-בעת), יקץ הקץ על המימסד הנוצרי, שהוא בדלני ושמרני. היכן ההגיון? תשובת הלבנוני היתה פשוטה בתכלית: „לא היתה להם כל ברירה. המוסלמים יחד עם כוחות אשיף, ניצחו במילחמת-האחים. הם עמדו לכבוש בכל רגע את המעוזים של המימסד הנוצרי בהר הלבנון. הסורים הציגו את הנוצרים.“

ומה יקרה אם הסורים ייצאו מלבנון? התשובה: „יהיה אסון. הכל ישחט את הכל. המישטר הישן אינו יכול להתקיים בכוחות עצמו, ואין הסכמה על מיישטר חדש. אין שום כוח היכול לשלוט בלבנון. הסורים מוכרחים להישאר. גם מי ששונא אותם, רוצה בהמשך הכיבוש הסורי.“

המצב בלבנון רחוק מאד-מאד ממערבון, (המשך בעמוד 38)

סכנה - למי? מאדונים מאנשיו של רבי-סון חדאד בכניסה לאחד מכפריהם